

ESKAMOTÉR

Koncem května se té události několik dní velice hutně – i škodolibě – věnovala většina sdělovacích prostředků. Nějaký šikula při běžné policejní kontrole v západočeském Ostrově nad Ohří vyfoukl policistům služební zbraň, postavil je do pozoru a s úsměvem odkráčel středem kamsi do neznáma.

Co se přesněji stalo? Dvacet minut po půlnoci – z jednoho květnového úterý na středu – žádá hlídka obvodních policistů dokumenty na mladém muži, který místo poctivého odpočinku po pracovním dni courá v pokročilé noci vilkovou čtvrtí města – a předloží cestovní pas. Vzápětí komunikační linky patrole potvrdí, že osmadvacetiletý Bedřich Hurbanyi (jméno jsme pozměnili – pozn. red.) je osobou podezřelou a hledanou – s předběžným, dubnovým souhlasem k zadržení.

Proto chce policista s parťáčkou pozdního chodce zajistit a přikročí k němu se služebními pouty. Mezi aktéry vypukne tahalice a strkaná, při níž se z podezřelého chlápka stává pachatel.

Zaútočil na veřejného činitele, nadmíru obratně mu odcizil střelnou zbraň, kterou pohotově nabil natažením závěru. Pak vyhrožoval jejím použitím, mířil strážcům zákona na nohy – a zmizel ve tmě. Doslova ve všeobjímajících temnotách, jež zrovna zachvátily celé Karlovarsko (lasička, či co, totiž vlítla někde do trafačky a vyzkratovala obvody širokého okolí – to si v detektivce nevymyslíte, natož abyste to měli v realu naplánované).

Po uprchlívku se okamžitě organizuje rozsáhlá pátrací akce karlovarského okresního policejního útvaru i sousedních sil policie. Uzavírá se město Ostrov, stovka uniformovaných i v civilu navlečených mužů – i s brokovnicemi v rukou – spolu s pěti psy odvoluje postupuje skoro jako v rojnicí údolím po proudu řeky Ohře. Navíc s podporou policejního vrtulníku vyhlížejičího firmu Hurbanyi z nadhledové výšky.

● ● ●

Policie Chomutov, prosím, řekne den

nato – ve středu v noci – do telefonu služba na operačním středisku Policie ČR.

Dobřej, ozve se mladistvý, rychlý až překotný, přesto zároveň klidný a docela rázný hlas. Zavolejte do Karlových Varů nebo do Ostrova policii, ohledně služební zbraně, jo? – A nehleďte Hurbanyie! Protože on se chtěl zastřelit, málem, jak udělal tu ptákovinu, jo? A je to v Perštejně, dole u nádraží, u budky, ta pistole, jo? – Tak si ji tam vyvezďte!

Moment, a vy jste kdo, pane?

Neřeknu vám to, sbohem!

Počkejte, potřebuju...

Je to dole v Perštejně! V telefonní budce – služební pistole! Nashle!

A ticho po zavaknutí linky.

Telefonické oznámení dorazilo z veřejné stanice u obchodu v Lužném u Perštejna. Služební zbraň včetně zásobníku s postrádanými 15 náboji policie vskutku objevila v prostoru telefonního automatu vedle perštejnské vlakové zastávky.

Analýza zvukového záznamu přikla anonymní hlas přímo mladému panu Bedřichovi – Fantomu Poohří – zbrojníkovi, jehož policie znovu a opět nahání dobře patnáct let!

Nalezená zbraň představuje pro pachatele určité plus body (hlupák, který by se pistole zbavoval jejím pohozením kamkoliv, by si zadělával na podstatně větší malér!), masivní policejní honička přechází tím pádem v běžnější pátrací aktivity.

Obyvatelé obce Stráž na Karlovarsku, kde je Hurbanyi přihlášený k trvalému pobytu, si hodně oddechnou.

● ● ●

Drobný náčrtek dosavadního – svérázného – životopisu zřejmě nenapravitelného recidivisty:

Je z početné rodiny, původně z domku

Některým nenechavcům „při práci“ nevádí ani obyvatel za chaloupkou kávu popíjející – leckdy by se proto hodilo více opatrnosti, a kontrolovat zajištění předního, hlavního vstupu i za bílého dne

v osadě Korunní u Stráže. Tady došlo k první velké kuriozitě kolem Bědy Hurbanyie – vyjádřeno baladicky poeticky, jednoho dne přiletěla od Doupova, z vojenského prostoru, zbloudilá, horká z děla vypálená střela a ve střeše rodinného sídla jaksi našla si mrcha cíl, půdou proletěla a přes ložnice rozhlídla se ponejvíce, zdravý k tomu pak nezůstal z domu ani malý díl – našťastí se nikomu nic nestalo, jenom to roztrhlo velkou rodinnou sestavu.

Dnes Beďan pobývá dlouze v náhradním ubytování s otcem a bratry, krádežím, obzvláště vykrádání rekreačních chat, posléze čerstvě dokončovaných rodinných novostaveb podél vody od Varů k Chomutovu, se věnuje – zdatně, drze a vynalézavě od svých dvanácti let!

Mockrát byl lapen, do jednoho pastřáku umístěn, z výchovných zařízení ovšem různě – téměř kdykoliv – prchal a policie jej vracívala opakovaně zpět. Žádný výchovný efekt na něm nucené pobyty u specializovaných pedagogů nikdy nezanechaly. Proto z něj po dovršení plnoletosti vyrostl dospělý, plnohodnotný kriminálník.

Nutno přiznat, že vždy po zadržení s policisty spolupracoval, nijak při vyšetřování nezapíral (nebo dokonce psal i z výkonu trestu, že si ještě na pár věcí vzpomněl, přijďte za mnou, dáme do dohromady – a vemte mi s sebou nějaký cigára, prosím). A docela i smysl pro určitou čest, či jedinečný humor, leckdy vykazoval.

To třeba – někdy před pěti lety – milého Bedříška klášterečtí detektivové zase jednou odchytili, na oddělení přivezli, do pro-

vizorního ajnclíku předběžného zadržení na pět minut zavřeli. Že si bleskově proberou, co všechno proti němu tentokrát mají, jakou práci s argumenty na něj v tomto případě vyberou.

Sotva kávičku dopili, pro zadrženého běží, špeluňku tmavou, tříkrát dva metry bez oken, odemknou – a nazdárek nikde!

Šok, bezradně před objekt policisté vybíhají a Běda Hurba (od té chvíle též alias Hudýnek, či přímo Houdini) sedí na obrubníku, pokouje a povídá: Páni policajti, přece bych vám nezdrh! Proč bych to dělal? Dneska... – A culí se jako rajče (než ho budou dusit do leča?).

Vysvětlení bylo jednoduché, pověstné facce nápodobné. Chlap měl dlouhou chvíli, a jak je od přírody hravý, nahmátl v příšeří kus starých novin, odtrhnul si proužek, do pevné trubičky ten matroš vynalézavě stočil (jsou místa, vlastně vzdělávací, kde se – jak na té nejpraktičtější univerzitě – naučíte kdecu, ne-li všechno), dovnitř dozického zámku tuhou rolku vtěpně vsunul, klíčkem z druhé strany nezodpovědně zanechaným trpělivě pootáčel, až ho ven vystrčil, s předem podsunutým novinovým archem poté k sobě dovnitř přitáhl, pohodlně si dvéřka otevřel, na čerstvý vzduch vypochoval a za sebou řádně hned dveře znovu zamknul.

● ● ●
A nyní zpátky do tohoto roku. Od března do května evidovala policie bezmála nebývalou řadu trestných skutků, jež směřovaly rukopisem – i svědecky a důkazními stopami – k našemu Bedřanovi, čilému jak čertík Bertík.

Namátkou lze připomenout:

V čase od 00.30 do 6.30 v pátek 23. 3. se na Perštejnsku stačil kdosi vloupat hned do dvou rodinných domků! V prvním vytlačil plastové okno, jako tichošlápek prozkoumal komnaty a odnesl si notebook značky Dell s nabíječkou, digitální fotoaparát

Olympus C-50 Wide Toom, digitální kameru zn. Panasonic NV-GS150, digitální fotoaparát Olympus C-50 Zoom, manažerský mobilní telefon s vysouvacím displejem a počítačovou klávesnicí zn. HTC TyTn, IMEI 357719001100324 a další věci v celkové hodnotě zhruba 135 000 korun (na zařízení objektu vznikla škoda 6 000 korun). Do druhého domu se dostal bez násilí (snad využil bezstarostnost či roztržitost majitele), opět se vyhnul spícím domácími lidem a jejich domácnost připravil o volně ležící mobil zn. Nokia 6280, IMEI 359382005407042, finanční hotovost 17 000 korun, digitální fotoaparát Sony DSC, laptop zn. Dell – vše bratru za 26 000 korun.

Týden nato, mezi 7. až 9. dopolední hodinou navštívil neposedný nenechavec dvougaráž (pravda neuzamčenou) u domu v Ostrově nad Ohří a přivlastnil si motorovou pilu zn. STIHL 017 a motocykl Babeta-Jawa 50, starší pán přišel o 13 000 korun.

V sobotu 7. dubna nad ránem (někdy od 5. do 8. hodiny) hospodařil v kadaňské restauraci Bar pod Českou, kam vstoupil po vypáčení plastového okna. Odnesl si tržbu (ne dobře zajištěnou) ve výši 20 000 korun, různé cigarety za 41 100 korun, notebook zn. Siemens stříbrné barvy za 19 000 korun se dvěma externími hard disky a notebook zn. Hewlett Packart, řekněme za 9 500 korun – celková škoda 89 500 korun!

Čtrnáct dní poté během patnácti minut (po 8.15 dopoledne) v neuzamčené restauraci ve výšce Kotvina získal dámskou kabelku se dvěma peněženkami s finanční hotovostí 52 000 korun, k tomu tři úvěrové platební karty Home Credit a OK a osobní dokumenty poškozené starší paní. Svědci viděli poblíž na bicyklu projíždět člověka, jehož popis odpovídal našemu hrdinovi, notorickému chmatákovi – i útekáři.

Dostí akční byla noc z neděle na pondělí (z 20. na 21. květen). Po odjištění zajišťovacího mechanismu ventilačního okna pronikl nazdárek nezdara do rodinného domku, kterému po prohledání ulehčil o mobil LG-KG225, přední svítilnu na jízdní kolo a několik stovek hotovosti – lup činil dohromady 4800 korun. Nezajištěnými dveřmi ze zahrady do sklepa napadl jiný dům v Klášterci nad Ohří, kde shrábl dva spací pytle, turistickou krosnu a pětistovku. Dále si půjčil – na přepravu kradených věcí i na projížďku po okolí – motorové vozidlo zn. Trabant, zaparkované náhodou s klíčky v zapalování (jedenašedesátiletý majitel vozu zřejmě zapomněl, kde klíče opustil). Auto druhý den za světla neoprávněný dočasný uživatel sponádaně odstavil a uzamknul.

Když se škody způsobené předpokládaným pachatelem v souhrnu začaly přibližovat čtvrt milionu korun, přitlačila policie na pátrání po konkrétním členu famílie Hurbany. – A v Ostrově na něj noční policejní hlídka narazila!

● ● ●
Poslední dějství letošní epizody ze života Bedřicha Hurbanyie významně ovlivnili

A někdy se rovněž může někomu hodit i klasická, mnohde již pouze přežívající telefonní budka...

kláštřečtí policisté. Tušili, že opatření karlovarských kolegů tlačí pobertu po Ohří dolů do jejich rajonu. Měli informace, že právě u nich ve městě by mohl mít známost (i lapkové čas od času zatouží po nějaké milé) – a nejspíš i více spřízněných duší.

Na televizní výzvu ke spolupráci se vzápětí ozvalo několik občanů s oznámením, že hledané kvítko zahlédli – u benzínky (kolem sedmé hodiny, kdy se po celé republice střídají policejní směny), ve vlaku směřujícím ke Klášterci, někde v příměstských končinách. Vždy pozdě, k ničemu, marné lidí i policie do akce pečlivě snahy. Podšívka s očima všude kolem sebe pokaždé mizel jak šlojír mlhy nad blaty v povětrných minutách.

Až potom (ve čtvrtek 31. května po 10. hodině) telefonuje (dokonce na zveřejněné mobilní číslo!) očitý svědek, v tu chvíli občanský spolupracovník spravedlnosti: Vidím toho chlapa, co je v pátrání, zrovna jde kolem zdravotního střediska!

Hned tím směrem auto vyjelo, okamžitě hláška o upozornění na centrálu P ČR od centrály MP běžela, dozorcí u kamerového pultu objektiv posazený na blízkém věžovém domě k určenému cíli natočil, obraz patřičně nazvětšoval a hle – stíhaný Bedřásek v přímém přenosu služební strážní televize!

Mezitím se vozidla četníků i strážníků řítí do kýženého prostoru. Auto Policie ČR (osazené výjimečně čtyřmi lidmi, z nich dva neprostí zelenáči!) bylo blíž, až na řidiče jeho posádka postupně vyskákala a rozprostřela se po možných ústupových cestách nahaněného muže. Tomu šofér ve finále služebním strojem trochu nadjel.

Jak Hurbanyi zákon na dosah zmerčil, na patě se otočil, svižně popoběhl a do nejbližší zahrádky jako obvykle skočil. Jenomže s tím právě zasahující, dobře místa znalí policisté, celkem najisto počítali – takže jim milý Bedřich H. na druhé straně vběhnul do pastí.

Na službě, nejen poutaný, ale znásobným personálním dozorem přepečlivě zajištěný, amatérský mág s nepokojnými rukama, přiznával až úctyhodné množství na něj tipovaných případů. Taký se dost sesypal, odplakal si něco, měl v kauzách mírný zmatek, pouštěl vyšetřovatelům i věci, které se mu zatím nepřipisovaly. Mnohého mu bylo líto...

● ● ●
Zazvonil zvonec a mladý gróf Hurbanyi bude sedět (natvrdo mu tentokrát hrozí střídým odhadem 6 let).

Pro naše – republiková – bohubilá média tahle dohra už ovšem nebyla nijak zajímavá.

To, že policie odčinila dílčí neúspěch – starý několik málo dní – kvalitně provedeným dohledáním a zadržením pachatele, není pro čtenáře, diváky či posluchače zřejmě žádná atrakce.

Tím je nebudeme „zneklidňovat, ne-li přímo panikařit“, jako by se dohodli redakční šéfové, popř. majitelé, „masových sdělovatel“ podnikajících směrem do – pokud možno – co nejširší, platící veřejnosti!

Jaroslav KOPIC

Ilustrační foto Dana KUTÁLKOVÁ

